

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.701 van 12 september 1996
in de zaak A. 64.430/VII-13.261.**

In zake : Eddy SCHOUTEDEN-CAMPS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat J. BLANCKE op 7 juli 1995 namens Eddy SCHOUTEDEN-CAMPS heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 8 mei 1995 waarbij het beroep van de verzoevende partij tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 november 1994 houdende weigering van de milieuvergunning om een te Meeuwen-Gruitrode gelegen varkenshouderij uit te breiden met 400 vleesvarkens tot een gesloten bedrijf met 950 varkens waarvan 118 zeugen, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 56.363 van 17 november 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 juni 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat F. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij de schending aanvoert van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"doordat de aangevraagde vergunning tot uitbreiding van de varkenshouderij met 400 dieren wordt geweigerd op grond van het motief dat slechts documenten worden voorgelegd ter staving van een afzetmogelijkheid van 5.076 kg P_2O_5 dierlijke mest, waar het bedrijf een jaarlijkse fosfaatproductie van 5.938 kg P_2O_5 zou hebben, zodat een ecologisch verantwoorde afzet van de door de inrichting geproduceerde dierlijke mest niet zou gewaarborgd zijn,

terwijl in de stand van de wetgeving op het ogenblik dat de aangevochten akte werd genomen, de overheid niet de bevoegdheid bezit om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van de wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken";

dat zij eraan toevoegt dat het bestreden besluit zonder verdere uitleg aan de ter zake geldende rechtspraak van de Raad van State voorbijgaat;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een vergunning in principe voor een lange termijn wordt afgegeven en de overheid derhalve moet nagaan of er op langere termijn voldoende garanties zijn voor een ecologisch verantwoorde mestafzet, dat wanneer, zoals te dezen, de aanvrager spontaan bewijzen van mestafzet indient, de vergunning verlenende overheid die stukken moet controleren; dat zij eraan toevoegt dat het milieuvergunningsdecreet niet eraan in de weg staat dat de overheid ook acht slaat op andere ecologische aspecten dan die van de bescherming van het leefmilieu in de onmiddellijke omgeving van de inrichting, zoals het probleem van de mestoverschotten binnen het Vlaamse Gewest;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij erop wijst dat het schorsingsarrest het middel ernstig heeft bevonden en de in het annulatieberoep aangehaalde rechtspraak heeft bevestigd;

Overwegende dat de bestreden weigeringsbeslissing mede is gesteund op de hierna volgende overwegingen :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 5.938 kg P_2O_5 ; dat met een bemestingsnorm van 150 kg P_2O_5 per ha en per jaar hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 39,6 ha;

Overwegende dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 4,5 ha in eigendom en/of pacht en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 68,8 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid niet voldoende is gestaaft; dat slechts documenten zijn voorgelegd ter staving van een afzetmogelijkheid van 5.076 kg P_2O_5 per jaar; dat bijgevolg slechts een afzetmogelijkheid voor een hoeveelheid dierlijke mest van 5.751 kg P_2O_5 per jaar kan in aanmerking worden genomen; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve te groot is";

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die op de dag van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers

gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de toenmalige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel in die mate gegrond is; dat de overige middelen niet moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 8 mei 1995 waarbij het beroep van Eddy SCHOUTEDEN-CAMPS tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 november 1994 houdende weigering van de milieuvergunning om een te Meeuwen-Gruitrode gelegen varkenshouderij uit te breiden met 400 vleesvarkens tot een gesloten bedrijf met 950 varkens waarvan 118 zeugen, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf september 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.